

El calaix

L'AJUNTAMENT D'EN BLANCO ELABORA UN PLA ESTRATÈGIC MUNICIPAL.

El número 3 del butlletí de l'actual Ajuntament de Sant Pere de Ribes, repartit el febrer de 2001, anuncia en la primera pàgina que s'inicia elaboració del Pla estratègic Municipal. Trobàvem a faltar aquesta iniciativa perquè es tracta d'un dels espectacles típics de la propaganda de l'alcalde Blanco entestat en traslladar a Sant Pere de Ribes allò que en altres municipis s'ha demostrat que no serveix per a res. Per qui es vulgui estalviar la lectura dels arguments que s'exposaran a continuació, vagi per endavant que **els plans estratègics són un dels majors enganys amb els que ens venen obsequiant determinats polítics incapaçs d'aportar res d'original a la seva gestió.**

En teoria, aquests plans són processos de formulació de pactes territorials en àmbits concrets que involucren en la formulació i aplicació als diferents agents socials presents en el territori. Consisteixen en un procés interactiu que combina l'elaboració de diferents anàlisis elaborats per especialistes que tracten sobre la realitat territorial (en el nostre cas el Municipi de Sant Pere de Ribes) i que un cop elaborats es pretén que seran difosos abastament i debatuts per tots aquelles que siguin convidats el fòrum que l'Ajuntament muntarà al respecte. Es tracta de reunir en un debat a tots aquells que puguin representar quelcom en els diferents aspectes de la vida municipal: com en l'economia (empresaris, comerciants, sindicats...); la vida associativa (entitats cíviques, moviments ecologistes, i altres associacions...); educació, sanitat i a persones representatives amb coneixements específics que puguin aportar quelcom al debat. En teoria, el resultat d'aquest procés haurà d'orientar la posterior actuació dels agents participants i, de rebot, la del conjunt de la societat, encapçalats pel propi ajuntament, amb l'objectiu comú d'aconseguir els objectius que s'hagin proposat...

Com la majoria de muntatges propagandístics, aquest conte en teoria meravellós en la pràctica acostuma a esdevenir un frau. Efectivament de dinamització territorial que, en no comptar amb un referent legal que la faci executiva, depèn única i exclusivament de la solvència capacitat de persuasió de l'administració actuant i de la bona voluntat dels agents econòmics suposadament involucrats. En el cas del nostre municipi, l'anterior etapa de govern socialista que va portar a la ruïna l'Ajuntament i l'incompliment dels propis actes administratius de l'Ajuntament en temes de tanta importància com la revisió del Pla general d'urbanisme demostren la manca de credibilitat de l'actual equip de govern.

Pel que fa als agents econòmics que puguin participar en el Pla estratègic que proposa l'equip de govern, no cal ser cap savi per entendre que la seva aportació al desenvolupament del municipi s'ha supeditarà a la taxa de beneficis que d'ella n'esperin i llur aportació a l'interès comú dependrà de la qualitat de les polítiques endegades per l'Administració. La resta de participants en el pla estratègic no poden aspirar a més que a jugar el paper de simples espectadors de l'autobombo d'en Blanco. Ningú es pensi que exagerem, l'experiència galdosa del Pla estratègic que ens va regalar, fa anys, el Consell Comarcal del Garraf, amb actes tant pomposos com les anomenades «Jornades de debat comarcal», convocades a Vilanova el mes d'abril de 1991, no ha tingut un millor fi que el que la tradició atribueix al «Cagalastics». Algun antics companys que, junt amb nosaltres hi van participar en aquestes jornades ens en podrien fer cinc cèntims d'aquesta qüestió, perquè per a la resta de ciutadans de la Comarca el Pla estratègic comarcal ni tant sols ha existit...

Denunciem la ineficàcia dels plans estratègics perquè no tenen caràcter executiu.

Com tothom sap l'aprovació dels plans comporta l'adopció de decisions que d'una o altre forma afecten a tercers i, per tant, la seva eficàcia requereix de la capacitat de generar obligacions. La funció social de la propietat recollida en les nostres lleis, habilita a l'Administració a redactar plans que generen drets i obligacions. Així, els plans d'urbanisme, emprats en la Llei del sòl, són d'obligat compliment en relació a l'edificació i usos del sòl; les lleis de finançament estableixen les condicions en que els ens públics han de desenvolupar la seva gestió i la planificació sectorial determina l'actuació dels governs en matèries com les carreteres, els ports o la gestió de l'aigua. La planificació afecta el camp privat en quant a costos, inversions i recursos a disposar.

La planificació constitueix un instrument bàsic en l'actuació de l'administració pública, tant pel que fa al seu funcionament intern, com és el cas dels pressupostos, com en les seves relacions amb els particulars, a través dels diferents plans territorials o sectorials. Tot i la varietat de formes que adopta la planificació, un dels trets característics comuns a tots els plans és l'obligatorietat. Això significa coses que els objectius establerts pel pla, han de tenir la seva correspondència en el compromís ferm de l'administració en quan a mobilitzar els recursos necessaris per a la seva aplicació, que hauran de ser recollits en els pressupostos de la corporació.

El procediment de formació és un altre dels trets comuns en la formació dels plans, si més aquells que són de caire territorial, en tots els casos la participació ha de ser un requisit indefugible en la planificació del territori. En correspondència amb l'anterior, els efectes són els qualsevol norma legal i obliguen als particulars i a la pròpia administració. Aquesta obligatorietat en quan a la seva aplicació, derivada de la pròpia Llei, que afecta al planejament urbanístic i a la resta de plans executius, no inclou al planejament estratègic que en el millor dels casos es redueix a una manifestació de voluntats per a part qui el promou.

La pretesa participació que ofereix el govern socialista contrasta amb l'hermetisme amb el que recentment va liquidar el Pla general aprovat per l'Ajuntament en l'anterior legislatura i la posterior tramitació del «seu pla». Però en realitat l'anunci d'un pla estratègic no pot amagar el tancament d'un govern de majoria absoluta que es nega a dialogar amb les forces majoritàries de l'oposició. L'anunciat pla no és més que una cortina de fum amb la que el govern Blanco pretén amagar els problemes i incertes que planen sobre el municipi: les escoles i la sanitat a Ribes; el model territorial d'acord amb les aspiracions dels ciutadans de Ribes i Les Roquetes; un desenvolupament econòmic que garanteixin la sostenibilitat del municipi; una política social que doni resposta a la inseguretat que plana sobre bona part del municipi; etcètera.

En aquests moments el municipi de Sant Pere de Ribes ha d'iniciar el camí que permeti als ciutadans de Ribes i Les Roquetes decidir el seu futur, iniciar l'aplicació de l'auditoria medioambiental que es va aprovar en la passada legislatura i fer front a la multitud de problemes que es derivaran d'un Pla general redactat d'esquena als ciutadans, en cas que la Generalitat l'aprovi. Es tracta de tres grans reptes que no haurien de ser diluïts per una nova mostra d'amiguisme per part de l'equip de govern, com no hi ha dubte que serà l'encàrec del Pla estratègic.

Grup de Debat Territorial d'Unitat Municipal Nou.